

Ændringsforslagene Nr. 2 og 3 til § 3 af *Indenrigsministeren* (se foran) og § 3, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 4 og 6 til § 4 af *Indenrigsministeren* samt § 4, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

Det saaledes ændrede Lovforslags Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om visse Bestemmelser om Parcelsalg.

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 381; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1761).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Johannes Jensen: Som det fremgaar af Betænkningen, er der i Udvalget opnaaet Enighed om Forslaget. Dermed vil jeg dog ikke sige, at der hos alle Udvalgets Medlemmer har været Enighed om, at det var nødvendigt at lovgive paa det Omraade, her er Tale om; men i Betragtning af, at det er en Kommission, Boligkommissionen, der har foreslaaet Lovforslagets Bestemmelser, og i Betragtning af, at der fra flere Sider har været fremført stærke Ønsker om, at man skulde have et Lovforslag som det foreliggende, har Udvalget enstemmigt vedtaget at indstille Lovforslaget til Vedtagelse med nogle enkelte Ændringer. Disse Ændringer er gennemgaaende ikke af større Betydning. Ændringsforslaget under Nr. 1 er rent redaktionelt og Nr. 2 ligesaa. Under Nr. 3 er der en lille Tilføjelse, idet Ordet „Afløb“ foreslaas indsat efter „Kloak“. Ændringsforslag Nr. 4 siger: „I enhver Sluttedel eller Købekontrakt vedrørende en af de heromhandlede Parceller indføres en Erklæring om, at Køberen er bekendt med Kommunalbestyrelsens Erklæring og Panteattesten.“ Endelig har Ændringsforslaget under Nr.

5 overvejende finansiell Betydning; idet Udvalget foreslaar, at de Bøder, der er Tale om, skal tilfalde Kommunens Kasse. Man har ment, at naar det lille Arbejde med Administrationen af denne Lov paalægges Kommunen, er det rimeligt, at den ogsaa faar den lille Indtægt, her er Tale om. Endelig foreslaas det under Ændringsforslag Nr. 6, at der til § 3 føjes et nyt saalydende Punktum: „Kan Tilstanden ikke omgøres, eller kan Sælgeren ikke udrede Erstatningen, er han, naar Køberen inden 1 Aar efter Handelsens Afslutning forlanger det, forpligtet til at lade Handelen gaa tilbage.“ Man vilde maaske kunne indvende mod denne Ændring, at det allerede i § 2 er bestemt, at Køberen kan forlange, at Handelen skal gaa tilbage; men Udvalget har ment, at Bestemmelsen i denne Paragraf vedrørende Handelsens Tilbagegaaen kun er truffet med Hensikts paa Opfyldelsen af visse formelle Betingelser, nemlig Tilvejebringelsen af Udpacelleringsplanen og Kommunalbestyrelsens Erklæring angaaende denne Plan, medens det, der er Tale om her, er det Tilfælde, hvor Sælgeren ikke er i Stand til at opfylde de Forpligtelser, han har paataget sig, og ikke er i Stand til at omgøre Handelen eller den ved Overtrædelsen skabte retsstridige Tilstand. Derfor har man ment det nødvendigt at gøre denne Tilføjelse til § 3.

Naar jeg har sagt dette som Ordfører, maa jeg maaske som almindelig Medlem sige, at jeg ikke har været og ikke er nogen begejstret Tilhænger af at lovgive paa det Omraade, her er Tale om, thi jeg tror, at Parcelhandelen har sin store Betydning baade i Henseende til at fremme Byggeriet og i Henseende til at fremme Kolonihavesagen; jeg vil imidlertid haabe, at dette lille Lovforslag, der naturligvis vil faa sin Betydning her i Omegnen af København og maaske ganske enkelte andre Steder i Landet, ikke maa hindre, at Parcelsalget foregaar i samme Udstrækning, som det hidtil har været Tilfældet, idet jeg mener, at det, at Folk kommer i Besiddelse af en lille Lod, enten de bygger et Hus derpaa eller bruger det som Have, i mange Tilfælde kan faa den allerstørste Betydning socialt og økonomisk; dette, at man bliver Ejer af dansk Jord, fører nødvendigvis med sig, at man i højere Grad end ellers føler sig som Parthaver i det fælles Fædreland. Jeg vil derfor ved denne Lejlighed udtale Haabet om, at denne Lov, som maaske paa visse Omraader kan gøre Nytte, ikke i andre Henseender vil gøre Skade. I øvrigt vil jeg anbefale, at man vedtager Lovforslaget